

# РЕШЕНИЕ

№ 2923

гр. София, 30.04.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,**  
в публично заседание на 16.04.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Елка Атанасова**

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **1296** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК: 10451861, със седалище и адрес на управление: [населено място], „В. Т.-Е“, [улица], представлявано заедно от всеки двама от членовете на управителния съвет А. К., Х. Х. и П. В., срещу решение № Ж-7 от 04.01.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката, във връзка с чл. 22, ал. 1 от Закона за енергетиката, на жалбоподателя са дадени задължителни указания, а именно: в 14-дневен срок от получаване на решението „Електроразпределение Север“ АД да издаде и предложи на П. И. Й. становище, съгласно чл. 120, ал. 1 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 29, ал. 1, ал. 5 и ал. 6 от Наредба № 6 за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи за ВПО „Каравана“, предвиден за поставяне в местност „Дервения“, [населено място], ПИ 10447.140.80 (т.1), както и в 7-дневен срок след приключване на дейностите по т.1 „Електроразпределение Север“ АД да предостави на КЕВР доказателства за изпълнението им.

В жалбата са развити доводи, че оспореното решение е незаконосъобразно, необосновано, в противоречие с материалния закон, както и е издадено при несъответствие с целта на закона и пълна липса на мотиви. Според жалбоподателя, от

КЕВР не са взети под внимание статута и вида на обекта, който ще се присъединява към мрежата и не е отчела, че временно преместваемите обекти, съгласно чл. 56, ал. 3 от ЗУТ, се свързват с временни връзки към съществуващите мрежи и съоръжения. Допълва, че именно спецификите на обекта не са взети предвид при приемане на решението от КЕВР. Иска се да се постанови съдебен акт, с който да се отмени обжалваното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява. Представено е писмено становище от пълномощник - юрисконсулт Л. М., с което се поддържа жалбата на заявените в същата основания. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, се представлява от юрисконсулт Н. Н., който оспорва жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – П. И. Й. се представлява от адвокат Л. В., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Моли за присъждане на адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ, на основание чл.38 ал.1 т.3 от Закона за адвокатурата.

Софийска градска прокуратура – не изпраща представител и не взема становище по същество на спора.

Административен съд София град, III отделение, 6б състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 11.07.2023г. П. И. Й. е подала Искане № [ЕГН] до „ЕРП Север“ АД за проучване на условията за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа на дружеството, за преместваем обект „Каравана“, намиращ се в ПИ 10447.140.80, [населено място], местност „Дервеня“, с предназначение на обекта – битова дейност. С писмо от 13.07.2023г. (л.78) Е. Север АД уведомило П. Й. да представи във връзка с искането разрешение за поставянето на временния преместваем обект. Разрешението за поставяне на преместваем обект и скицата, посочена в него, били представени своевременно ( л.86, 89), като на 28.07.2023 г. на клиента е предложено становище за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Север“ АД по чл. 56 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) с № ПУПРОК-6475 със следните условия: монтаж на електромерно табло 1Т до съществуваща разпределителна кабелна касета ШК 18 на [улица], част от мрежа ниско напрежение (НН) към ТП П. Х. В.Т., и хранването му от същата, както и монтаж на средство за търговско измерване с необходимата предпазна и комутационна апаратура в електромерно табло, от което електромерно табло по подходящ начин да се заплани локалното табло на обекта.В становището са посочени код на цената за присъединяване на обекта към електроразпределителната мрежа, както и задължение на клиента да изгради и финансира хранваща линия НН след границата на собственост на електрическите съоръжения.

Несъгласна с посочените условия за присъединяване, П. Й. подала възражение вх.№ 6603600 от 25.08.2023 г. до „Електроразпределение Север“ АД, като посочила, че предложените условия за присъединяване не съответстват на законовите изисквания, доколкото мястото е в чужд имот, далеч от границата на имота на клиента и поискала мястото за монтаж на електромерно табло, съответно и на средството за търговско измерване, да бъде определено на границата на имота й.

Със становище с изх. № 6603600 от 15.09.2023 г. „Електроразпределение Север“ АД потвърдило условията за присъединяване на обекта към електроразпределителната мрежа, определени със Становище № ПУПРОК-6475 от 28.07.2023 г., като посочило, че се касае за присъединяване на временен преместваем обект, разрешението за поставянето на който е за 5 години. За да потвърди първоначално предложените условия за присъединяване, дружеството се позовало и на чл.56 ал.3 от Закона за устройство на територията (ЗУТ), съгласно която разпоредба временните преместваеми обекти могат да се свързват с временни връзки към мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура, когато това е необходимо за нормалното им функциониране.

Несъгласна със становището на Е. Север АД, на 18.10.2023г., чрез електроразпределителното дружество П. Й. подаде жалба до КЕВР с вх. № Е-13-273-205/18.10.2023 г. от П. Й., чрез адв.Л. В. - пълномощник В жалбата се изразява несъгласие с предложените условия за присъединяване, определящи монтаж на електромерно табло, съответно и средството за търговско измерване, на отстояние от имота. Пояснява, че е подадено искане за проучване на условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа на обект временен преместваем обект „каравана“, ПИ 10447.140.80, [населено място], местност „Дервеня“ и са направени претенции за корекция на издаденото становище, предвид това че мястото на монтаж на СТИ е на отстояние от имота.

Жалбата, ведно със становището на "ЕРП Север" АД, потвърждаващо предложените условия за присъединяване, е постъпила в КЕВР на 18.10.2023г. ,заедно с Искане за проучване на условията за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителна мрежа №[ЕГН]/11.07.2023 г., Писмо изх. № 6554322/13.07.2023 г., Разрешение за разполагане на преместваемо съоръжение – каравана № 852/19.07.2023 г., Становище на условията за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа по чл.56 от ЗУТ изх. № ПУПРОК-6475/28.07.2023 г., Писмо изх. № 6603600/15.09.2023 г.

На основание чл. 145, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е изготвен доклад от дирекция "Електроенергетика и топлоенергетика" с вх. № Е-ДК-1565 от 29.12.2023 г. На 04.01.2024 г. е проведено закрито заседание на КЕВР, на което е прието оспореното решение № Ж-7/04.01.2024 г. – предмет на обжалване в настоящото производство. Със същото, на основание чл. 22, ал. 1 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката са дадени задължителни указания, в 14-дневен срок от получаване на решението „Електроразпределение Север“ АД да издаде и предостави на П. И. Й. становище за присъединяване към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Север“ АД на обект временен преместваем обект,„каравана“, ПИ 10447.140.80, местност „Дервеня“, [населено място] съгласно чл. 120, ал. 1 от ЗЕ, съобразявайки се с мотивите на решението. В едноседмичен срок след извършените действия да предостави на КЕВР доказателства за изпълнението им.

Видно от представената разписка за връчване на решението на „Електроразпределение Север“ АД, решение № Ж-7/04.01.2024 г. е връчено на жалбоподателя на 16.01.2024 г. Жалбата до КЕВР, с която се оспорва решението е подадена чрез куриер на 17.01.2024 г., видно от приложения плик и куриерска разписка.

При тези доказателства, съдът приема, че жалбата до Административен съд София – град е подадена в рамките на законоустановения срок за оспорване. „Електроразпределение Север“ АД е активно легитимирано да обжалва лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт, с който се засягат интересите му. С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и тя следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решение № Ж-7/04.01.2024 г. е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган - КЕВР, в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22, ал. 1, т. 2 и ал. 7 от ЗЕ, чл. 142, ал. 1, т. 2 и чл. 147 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Спазено е изискването на чл. 13, ал. 3, т. 1 от ЗЕ, в редакцията, относима към момента на приемане на решението (ДВ, бр. 9/2022 г.).

Правната регламентация на произнасянето от КЕВР по жалби се съдържа в нормите на чл. 22 и чл. 76 ЗЕ, чл. 142 и сл. от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката и Устройствения правилник на КЕВР, като видно от нормата на чл. 147 от Наредбата Комисията следва да се произнесе по постъпила жалба с изричен акт. В изпълнение на правомощията си съгласно посочените разпоредби от приложимата в случая Наредба, КЕВР може да постанови решение, с което да прекрати преписката, когато не установи нарушение на условията по лицензията или съответно да даде задължителни указания и да определи подходящ срок за изпълнението им, ако жалбата е основателна. В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – назначена е работна група, изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта. В тази връзка възраженията за немотивираност на акта, посочени в жалбата, са неоснователни.

Между страните не съществува спор, а и от приложените към жалбата до КЕВР писмени доказателства е видно, че обектът, находящ се в ПИ 10447.140.80, местност „Дервеня“, [населено място] е собственост на П. И. Й.. Последната възразява срещу предложеното местоположение на СТИ на посочения обект в издаденото от „Електроразпределение Север“ АД становище за присъединяване, а именно - да се монтира на отстояние електромерно табло тип 1Т до съществуваща разпределителна кабелна касета ШК 18 на [улица], част от мрежа ниско напрежение (НН) към ТП П. Х. В. Т., и захранването му от същата, както и средство за търговско измерване с необходимата предпазна и комутационна апаратура в електромерно табло.

Нормата на чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на

производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6 от 24.02.2014 г., отменена с § 7. от ПЗР на Наредба № 6 от 28 март 2024 г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи, обн. ДВ. бр.28 от 2 април 2024г., в сила от 02.04.2024г.) регламентира границата на собственост на съоръженията на оператора на разпределителната мрежа на ниско напрежение. Това са изходящите клеми на СТИ. За да бъде спазен чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г., електромерното табло за захранване на горепосочения обект трябва да бъде монтирано на имотната граница и то така че кабелите след изходящите клеми да попадат в имотните граници на обекта. Съгласно чл. 29, ал. 5 от Наредба № 6 електромерните табла се монтират до или на границата на имота на клиента на място, определено от оператора на разпределителната мрежа.

Настоящият състав приема, че от страна на КЕВР правилно е приложен материалния закон, предвид действащата и приложима към случая нормативна уредба на чл. 120, ал. 1 от ЗЕ и чл. 29, ал. 1 и ал. 5 от Наредба № 6. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г., обекти на клиенти и производители на електрическа енергия се присъединяват към съответната електрическа мрежа при технически условия и начин, определени от съответния мрежови оператор, като съгласно чл. 7, ал. 1 от Наредба № 6, съответният мрежови оператор определя условия за присъединяване на обекта. Условията за присъединяване на обекта се определят съобразно: 1. изискванията на ЗЕ, наредбите и правилата по чл. 83 от ЗЕ. Според чл. 29, ал. 5 от Наредба № 6/24.02.2014г. , електромерните табла се монтират до или на границата на имота на клиента на място, определено от оператора на разпределителната мрежа. Съгласно чл. 120, ал. 3 от ЗЕ, операторът на електроразпределителната мрежа определя вида, броя и мястото на монтиране на измервателните уреди и съоръжения и на управляващите и комуникационните устройства към тях. Аналогично и чл. 29 от Наредба № 6/24.02.2014г., предвижда че електромерните табла се монтират на място, определено от разпределителното предприятие. Същите, съгласно изискванията на чл. 120, ал. 1 от ЗЕ и чл. 29, ал. 5 от Наредба № 6/24.02.2014г. следва да се монтират „до или на границата на собственост на имота на клиента.“ Следователно, действащото законодателство е предоставило право на преценка на енергийното дружество относно мястото на монтажа на електромерните табла, но при задължителното условия това място да е „до или на границата на имота на клиента“.

Посочената от жалбоподателя норма на чл.56 ал.3 от ЗУТ, съгласно която временните преместваеми обекти могат да се свързват с временни връзки към мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура, когато това е необходимо за нормалното им функциониране, не отменя задължението на електроразпределителното дружество по отношение на мястото на монтиране на електромерното табло, предвидено в чл.29 ал.5 от Наредба №6/24.02.2014г. Тази разпоредба само указва начина на свързване на временните преместваеми обекти – с временни връзки, което никой не оспорва. Разпоредбите на ЗУТ не предвиждат правила за мястото на монтиране на електромерното табло, доколкото същите са обект на регулиране в друг нормативен акт, приет от КЕВР, а именно - Наредба № 6 от 24.02.2014 г..

Само за пълнота на изложението съдът отбелязва, че Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи е отменена с § 7 от ПЗР на Наредба

№ 6 от 28 март 2024 г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи, Обн. ДВ. бр.28 от 2 април 2024г., в сила от 02.04.2024г., но съгласно § 4 от ПЗР на последната, незавършените процедури по присъединяване на обекти на клиенти, на обекти на производители извън тези по Закона за енергията от възобновяеми източници и на обекти на оператори на електроразпределителните мрежи към електропреносната мрежа, започнали преди влизане в сила на тази наредба, се довършват по досегашния ред.

По тези съображения съдът, намира че обжалваното решение е постановено от компетентен орган, при спазване на законоустановената процедура и в съответствие с материалния закон, поради което жалбата на „Електроразпределение Север“ АД следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора, на жалбоподателя следва да бъдат възложени направените по делото разноски от ответника в размер на юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Съдът намира за основателна и претенцията на заинтересованата страна за присъждане на адвокатско възнаграждение на адв.Л. З. В. от Адвокатска колегия В. Т., за предоставената безплатно правна помощ в производството, на основание чл.38 ал.2 вр. с ал.1 т.3 от Закона за адвокатурата, определено в размер на 1000 лв., съгласно чл.8 ал.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 66 - ти състав

### Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. СЕВЕР АД, ЕИК:[ЕИК], срещу Решение № Ж-7/04.01.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА Е. СЕВЕР АД, ЕИК:[ЕИК], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

ОСЪЖДА Е. СЕВЕР АД, ЕИК:[ЕИК], да заплати на адвокат Л. З. В. 1000 ( хиляда) адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия:

